

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

15. Quid sit sacramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

ber titulum; & ex concessione Papali omnes redditus alteri dantur, simul cum tota beneficij administratione, iste talis non tenetur.

Quid sit Sacramentum.

C A P V T XV.

Deprimo Sacerdotis officio haec tenus diximus in libro isto, nunc de secundo, putat sacramentorum administratione, differendum est. Non autem est, ut diximus in libr. I. officium omnibus sacerdotibus commune, sed ijs, quorum est aliqua iurisdictio, saltem in foro interiori: quoniam vero alterius a Sacerdote non est ista ministrare, meritò inter officia Sacerdotis hoc etiam computatur. Ab eius igitur descriptione incipendum est, putat, quid sit sacramentum. Quavis autem variæ dentur a Doctoribus descriptiones, nobis sic videntur posse facilius, & compendiosius describi. Sacramentum est *signum sensibile spiritualis anime sanctificationis, ad cultum rei Dei à Christo Domino institutum.* In qua descriptione sunt quinque partes maximè considerandæ.

Prima est signum. Vocamus signum, aliquid, quod, ultra cognitionem sui, ducit nos in alterius cognitionem: hoc est, dum se facit cognoscere, simile etiam aliud reducit in mentem. Sacramentum est huiusmodi: est enim quædam res, quæ ultra sui cognitionem, aliud etiam cognoscere facit. Sunt autem tria genera signorum, primum dicitur rememoratum: secundum, demonstratum: tertium, prognosticum.

Rememoratum est, quod facit nos sua præsentia recordari alterius, ut, cum aliquis vult non obliuisci alterius, digitū filii ligat, filium signum est rememoratum eius, quod sibi proponit obseruandum.

Demonstratum, est signum, quod aliquam occultam rem præsentem demonstrat, ut ramus ante tabernam, signum est vini, quod ibi venditur.

Prognosticum, quod futura prænunciat, ut Iris est signum prognosticum futuræ pluviæ. Sacramentum non tantum est signum uno modo, sed his tribus: est enim rememoratum, demonstratum, & prognosticum, ut declarabitur. Altera pars est, sensibile: Cum enim res quædam sint sensibiles, nempe

que

quæ aliquo sensu exteriori percipiuntur: quædam spiritus, quæ non percipiuntur sensibus, fieri etiam potest, ut in aliis sensibile, & spirituale; sed sacramentum signum est quod sensibile, id est, res quædam sensibus subiecta, indicans tam aliquid occultum.

Terria pars est, *spiritualis sanctificationis animæ*. In hac determinatur cuius signum sit istud sacramentum, & dicitur esse signum spiritualis sanctificationis animæ, seu potius rei animæ sanctificantis. Anima autem sanctificatur per gratiæ, viuum, & donorum infusionem, seu per gratiam, quam reliquias tantur. Est igitur sacramentum res quædam sensibilis, quædam animam hominis interius per gratiæ sanctificant. Cum enim aliquis baptizat, illa verba, *Ego te baptizo*, & illa, *Ianuqua, actus quidam est sensibilis, qui indicat animam hominis interius per gratiam sanctificari*. Ob id sacramenta dicuntur signa gratiæ, seu signa rei saceræ. Per rem sacram, gratia indigitur. Dicitur etiam *visibilis forma, inuisibilis gratia*. Advertamus tamen, quod sacramenta non tantum sint signa gratiæ nos formaliter sanctificantis, seu etiam passionis Domini, sed etiam nos sanctificantis, sed similiter futuræ beatitudinis finaliter sanctificantis. Vnde sacramentum est signum passionis rememoratum, gratiæ demonstratum, & gloriæ prognosticum. Quod in illa Antiphona sanctissimi Sacramenti ponitur, cui per excellentiam ista appropriantur, quænam omni sacramento conueniunt. *O sacrum conuivium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratiæ, & futura gloriæ nobis pignus datur.*

Quarta pars est, *ad cultum veri Dei institutum*. Circubus declarationem adverte, quod Christus Dominus, non solum fuit noster Redemptor à peccato, & raparator, sed & docto, magister instruens, & docens viam, qua regnum celeste consequamur. Hinc est, quod non solum ut Redemptor debetur bis remedia relinquere, quibus à peccato mundaremus, sed etiam doctor, & magister debuit nos instruere, & relinquere modum, & cæremonias sui cultus, quibus Deum veneraremus, & adoraremus. Hæc vtraque complexus est simul in sacramentis: nam sacramenta non solum sunt medicinae quedam, & remedia contra peccatum, sed etiam sunt cultus, & cæremoniae quædam, quibus Christiani & fideles Deum venerantur. Qui ergo hoc sacramentum suscipit, hæc duo simul ext.

cet. Ob id, in descriptione posita est illa pars, *instrumentum ad cultum veri Dei*.

Quinta pars est, à Christo Domino: sciendum est enim, quod particula omnes precedentes huius descriptionis conueniunt sacramentis legis veteris: Circumcisio enim erat signum sensibile, erant enim signa gratiae, & in cultum Dei instituta. Sed in hac ultima particula differeniam est a sacramentis legis Evangelicae: nam illa erant a Deo instituta, est enim Deus etiam salvator, & instructor veritatis, at nostra sunt à Deo per Christum Dominum; Christus enim omnia nostra sacramenta instituit. Ex his tota definitio sacramenti manet exposita. Aliud etiam est discrimen notandum inter sacramenta nostra, & veteris legis, quod nostra efficiunt gratiam, quam signant: sunt enim instrumenta effectiva gratiae, at illa antiqua non efficiebat gratiam, sed in illis dabatur gratia ex fide venturi Messiae. Dicitur sacramentum, quasi quoddam sacrum secretum. Est enim magnum secretum, quod res sensibilis quedam animam interiori purificet. Quamvis autem apud antiquos Latinos, non sumatur in ista significacione, nihil refert: non enim habuerunt rem, sicut nos. Emergentibus autem rebus, non licet imponere voces.

De his, quae in sacramento necessaria sunt.

CAPUT XVI.

Quinque in sacramento conueniunt, materia, forma sacramenti, intentio ministri conferentis, intentio suscipientis, effectus ipsius sacramenti. Quatuor priora sunt de necessitate sacramenti, ita ut, vel uno deficiente, sacramentum non sit: ultimum aurem, non semper est de necessitate: nam potest vetum sacramentum consistere, quamvis non sequatur effectus ipsius, ut paulo post declarabitur. Oportet autem singula hæc declarare in communi: nam post in particulari declaranda sunt.

In sacramento reperiuntur res, & verba Verbi gratia, in Baptismo est aqua, & verba, *Ego te baptizo*. In pœnitentia, res sunt, peccata: verba, *Ego te absoluo*: sic in alijs, res, dicitur materia Sacramenti, verba ipsa, dicuntur forma. Sunt autem ista adeo necessaria, ut si adhibeatur res sine verbo, vel verbum sine re, nullum sit sacramentum.

Adhuc